

[Arentoft]

Det eneste, vi ser positivt på af denne stribe på 7 forslag, er ophøret med statstilskud til eldrevne varmepumper. Det mener vi også skal ophøre. Nu er det jo noget, der bevilges år for år, og vi har ikke set finanslovsforslaget endnu, men det er noget, vi kan gå ind for.

Med hensyn til forskning og udvikling af elbesparende foranstaltninger kan vi selvfølgelig ikke gå med til, at der afsættes væsentligt større bevillinger på dette område.

Et forbud mod nyinstallering af direkte elvarme er et indgreb i den personlige frihed. Man har lavet en fin oversigt over forureningsmængder ved elvarme og oliefyring. Jeg må indrømme, at da jeg læste bemærkningerne først og så de tal, tænkte jeg: hold da op, hvor det er nogle ordentlige forureninger, der sker med elvarme! Men det er altså elværkernes samlede forurening, og det er baseret på kulfyring osv. Vi kan slet ikke gå ind for det.

Der blev sagt fra radikal side, at man kunne komme ind på dispensationer. Det er da ikke nogen hemmelighed, at det er et ældre varmeanlæg, vi har her i folketinget, og hvis det skal udskiftes, vil det formentlig være bedst at udskifte det med elvarme. Det ville ikke være særlig smart, hvis man kom med et forbud af denne art, at folketinget så skulle være den første, der skulle have dispensation.

Med hensyn til B 86 er det helt klart, at vi går imod sådanne nye afgifter. Det kan der slet ikke blive tale om.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg kan ikke dy mig for at minde den tidligere næstformand om, at citater skal være korrekte.

Arentoft (FP):

Det var P. Sørensen Fugholm.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Så er det i orden, men så skulle der have været henvist til P. Sørensen Fugholm.

Tinning (VS):

Energiministeren kom, som andre har talt om, med en meget ordrig redegørelse, som jeg godt vil starte med at takke for, og som jeg også vil kommentere, fordi den markerer en afgørende ændring i den måde, som ener-

giministeren indtil nu har forholdt sig til rapporten om de langsigtede tekniske muligheder for elbesparelser på.

Rapporten har som bekendt foreligget et stykke tid, den kom i december, og det er jo den, der i høj grad ligger til grund for mange af bemærkningerne til SFs beslutningsforslag. Vi spurgte uden videre dikkedarer – fordi rapporten jo viser, at man på lidt længere sigt kan udnytte elektriciteten herhjemme tre gange så effektivt, som det sker i dag – energiministeren: hvad vil ministeren tage af initiativer i anledning af rapporten? Vi fik to svar. For det første, at ministeren ville tænke over rapporten. Det er altid godt – og ikke særlig konkret. For det andet »... at regeringen venter en højere økonomisk vækst, end forfatterne til »Langsigtede tekniske muligheder for elbesparelser« ser som ønskværdigt.«

Det er fra almindelig del, bilag 8, energipolitisk udvalg, 16. februar i år.

Den sidste del, at regeringen venter en højere økonomisk vækst, end forfatterne til rapporten ser som ønskværdigt, fik os til at spidse ører, for vi havde læst rapporten, og forfatterne siger faktisk ikke noget som helst om, hvad de ønsker med hensyn til den økonomiske vækst. Vi spurgte selvfølgelig energiministeren, hvordan den bemærkning skulle forstås, og i det andet svar fik vi at vide »... at Jørgen Nørgaard har ved adskillige lejligheder offentligt givet udtryk for, at han ønsker en samfundsudvikling, der er forskellig fra den, der ligger til grund for officiel planlægning.«

Det er fra almindelig del, bilag 39, 4. april i år.

Det, der siges, er, at en af forfatterne til denne rapport i en anden sammenhæng har sagt nogle ting, energiministeren er uenig i, og derfor må energiministeren tage afstand fra det, som manden siger sammen med to andre mennesker. Jeg vil godt illustrere absurditeten i den måde at diskutere på. Jeg står her med en invitation til en høring om den alternative energiplan den 9. maj. Invitationen er underskrevet af bl.a. fru Lone Dybkjær, fru Mette Groes og undertegnede. Man kunne gå hen og finde et dokument et helt andet sted, hvor jeg har skrevet noget om, at vi må arbejde for, at socialismen indføres i Danmark hurtigst muligt, og så kunne man sige: vi er helt uenige med fru Lone Dybkjær